

ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler. Ændringsforslaget gaar ud paa, at den sidste Sætning i Paragraffen om, at en Sømænd, hvis han træffes beruset, kan bringes om Bord, skal udgaa. Mandskabsrepræsentanterne i Kommissionen ansaa imidlertid denne Bestemmelse for at være en Bestemmelse, der kunde være i Mandskabets velforstaaede Interesse, og man maa jo gaa ud fra, at den ikke vil blive misbrugt, saa jeg kan heller ikke tiltræde dette Ændringsforslag.

For Mindretallets Ændringsforslag Nr. 34 til § 56 har det ærede Medlem Hr. Niels Petersen gjort Rede, og jeg kan slutte mig til hans Bemærkninger. Der kan være andet Arbejde end Manøvrering, der ikke kan opsættes, og saa bør det kunne udføres.

Ændringsforslag Nr. 35 til § 64 gaar ud paa at fjerne Bestemmelsen om, at hvis den, der skal forhøres, er Styrmand eller Maskinmester, skal de to Bisiddere saa vidt muligt begge være Skibsofficerer. Den norske Lov har akkurat den samme Affattelse, og der er sikkert heller ikke noget at sige til den, saa heller ikke dette Ændringsforslag kan jeg tiltræde.

Dernæst er der under Nr. 36 stillet et Ændringsforslag til § 81, men denne Paragraf svarer ganske til den nugældende Sølovs § 304, har kun en mildere Form, saa heller ikke dette Ændringsforslag kan jeg tiltræde.

Ændringsforslag Nr. 37 til § 87 gaar ud paa, at Ordene „eller forbrudt sig mod god Orden og Skik“ udgaa. Til min Beklagelse stilles dette Ændringsforslag af et Flertal, idet det har faaet Tilslutning fra et konservativt Medlem, hvilket jeg ikke ganske forstaaer. Det ser ud, som om det særlig er fra juridisk Side, at man er bekymret med Hensyn til dette Udtryk, idet ikke mindre end tre højt oplyste Jurister er betænkelige derved. Jeg maa dertil sige, at Sømandsloven skal jo ogsaa læses af Søfolk, og jeg føler mig fuldt ud overbevist om, at der ikke er nogen Sømænd, der er i Tvivl om, hvad man forstaaer ved Udtrykket „god Orden og Skik“. Desuden er Forholdet saaledes, at det ikke er Skibsføreren, der efter denne Paragraf skal idømme Sømændens Bøder; det skal ske ved en Domstol i Land, saa man vil sikkert ogsaa fra juridisk Side være enig i, at det vil blive en god og fornuftig Bedømmelse. Jeg kan derfor ikke forstaa, at man fra nogen Side har noget imod dette Udtryk. Hvis det var, fordi man syntes, der var et for stort Spillerum mellem den mindste og

den største Bøde, saa kunde man jo have stillet Ændringsforslag i den Retning. I den nuværende Sølov er der brugt nøjagtig de samme Ord, uden at det har voldet nogen som helst Vanskeligheder. Jeg synes ikke, der er nogen som helst Grund til at vedtage dette Ændringsforslag. Jeg ved ikke, om man vil tillægge det nogen stor Betydning, men der er jo andre Personer om Bord paa et Skib end Sømænd, som ikke vil kunne straffes for Brud paa god Orden og Skik, hvis denne Bestemmelse gaar ud. Efter § 62, Punkt 9, kan en Sømænd idømmes Disciplinærstraf for Brud paa god Orden og Skik, saa Sømændene kan altsaa straffes, hvad enten Ændringsforslag Nr. 37 vedtages eller ikke. Bestemmelsen i § 62 er maaske undgaaet de ærede Medlemmers Opmærksomhed, eller man har maaske fundet det meget passende og ment, at Bestemmelsen i § 87 skulde kun bruges i Gjentagelsestilfælde, eller hvis Skibsføreren foretrækker at overlade Afgørelsen til Dommere i Land. Jeg kan, som sagt, ikke se, der er Grund til at slette Bestemmelsen i § 87, og jeg maa indstændig anbefale at stemme imod Ændringsforslag Nr. 37. Jeg er noget bange for, at en Del Medlemmer, som maaske ikke er helt klare over Forholdet, naar den højtærede Formand oplæser, at det er et Forslag, stillet af et Flertal, skal stemme for det, hvilket jeg meget vilde beklage. Det er naturligvis for meget at forlange af Forslagsstillerne, at de skal tage Ændringsforslaget tilbage, men jeg maa sige, at dets Vedtagelse vil i hvert Tilfælde forsinke Gennemførelsen af Lovforslaget, saa de, der for Alvor ønsker, at dette skal fremmes, vil ikke skade Sagen ved at tage Ændringsforslaget tilbage.

Med Hensyn til de Bestemmelser, som den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti (P. Andersen) atter frembævede angaaende Forhyring, Arbejdstiden om Bord og Bemandingsskala, kan jeg ganske henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Sagens første Behandling. Jeg tror ikke, at Spørgsmaalet om Forhyring har saa stor Betydning, og jeg tror heller ikke, at der sker nogen stor Skade ved den Maade, hvorpaa det ordnes nu. København har Forhyringskontorer, og de fleste større Købstæder har det ogsaa, og det gaar vist ikke saa daarligt. Hvad angaar Arbejdstiden om Bord, er det jo noget, der ordnes ved Overenskomst, og jeg tror, man kan foretage sig noget